

Evrenin Ağır İşçisi

– Dogan Özcan · 28 Ağustos 2011

En ağır işçisiyim evrenin.
Seni beklerim emek emek işlediğim yalnızlığımda.
Bir gün çıkıp gelirsin diye, kapılar inşa ederim sana.
Uzaklardan beni görebilesin diye,
Deniz fenerleri yaparım her kıyısına hayatının.
Sana hazırlarım
Verimli topraklarını yurdumun.
Dereleri kurutan barajları yıkar, geçerim.
Geldiğinde susamış olursun diye.
Her kavganın sıkılı yumruğu olurum.
Her âşık için gözyaşı dökerim sevdiğim
Diri tutabilmek için tüm güzel duygularımı.
Gökyüzüne her bakışında,
Görebilmek için gözlerinin ışıltısını,
Yıldızlarla anlaşırım.
Omuzlarına aşkımı yağdırsınlar diye.
Yüreğimi tutuştururum aşkının ateşinde,
Yakar, göğe savururum küllerini.
Ve her zalime direnirim meydan meydan.
Geldiğinde özgür bir vatanın olsun diye.
En ağır işçisiyim evrenin.
Seni beklerim haklı hüznlerimin kıyısında.